
NAZŁORZECZYĆ (5) *vb pf*

inf nazłorzeczyć (5).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Naurągać, nałajać (może z subiektywnym odczuciem dosytu lub nadmierności); male aliquem accipere, maledicta in aliquem conicere, probra ingerare, probris lacerare Mącz (5) : Probris lacerare, Názłorzeczić Náláyác. Mącz 181b, 145b.

nazłorzeczyć komu (3): Quaestui habere male loqui melioribus, [...] tak złim być/ że co komu názłorzeczić to yego żiwot. Mącz 336b, 162a, 205c.

Synonim: nałajać.

Formacje współrdzenne cf ZŁORZECZYĆ.

AL